

Баба Марта вързала, мартенички вързала...

„Работилница за мартенички“ организира на 28 февруари сдружение „Българска православна община“ в Република Чехия. В ранния неделен следобед дечица, майки и татковци се събраха в библиотеката на Българския дом в гр. Прага, за да се подготвят, както подобава, за настъпващия, любим на всички българи, пролетен празник.

В центъра на организацията бе заместник-председателят на сдружението, г-жа Силвия Кръстева, която предложи разнообразни идеи за оригинални мартенички, някои, от които си бяха сериозно предизвикателство дори за родителите. Какво ли нямаше във вълшебните кутии на г-жа Кръстева: бяла и червена прежда, шарени мъниста, пластмасови главички за изработване на Пижо и Пенда, макети на сърчица, гривни, подкови..., а за най-малките и подходящи книжки за оцветяване. Много скоро в импровизираната работилничка кипеше усилен труд – веднага си пролича кой е по-сръчен и успява бързо да изпълни своята задача. Приятно впечатление направиха някои от татковците, които опровергаха ширещото се становище, че само жените могат да се справят с подобни творчески задачи.

Най-после, когато мартеничките бяха готови и дори закачени на най-нетърпеливите, настъпи дългоочакваният момент – на вратата, със зачервени от студа бузи и с широка усмивка, заста на Баба Марта. Мигом около нея се струпаха децата, предложиха ѝ стол да поседне и си отпочине от дългия път, а самите те насядаха направо на земята. В образа на милата гостенка се възплъти г-жа Валерия Тошева от Българското училище в Прага, която успя да ангажира вниманието на все още малките дечица.



Оригиналните мартенички бяха сериозно предизвикателство

Задачата ѝ никак не беше лека, защото, както изглеждаше, те макар и българчета, бяха родени в Чехия и не бяха отгледани с популярните песнички и приказки за Баба Марта. Много бързо обаче научиха думичките и запяха заедно: „Баба Марта бързала, мартенички вързала...“. С интерес изслушаха и една от най-разпространените легенди за появата на мартеницата, разбраха какво символизират белият и червеният цвят, а после чуха и приказката „Баба Марта ту се смее, ту плаче“, чрез която българският народ достъпно обяснява променливото мартенско време: „Някога братята Голям и Малък Сечко и сестра им Марта имали лозе. Об-

работвали го заедно, а виното разделяли на три. Братята пиели по чашка-две всяка вечер, а Марта пазела своята част само за празник. Постепенно Голям и Малък Сечко пресушили бъчвите си и тайно един от друг започнали да точат от виното на сестра си. Дошъл празник, Марта приготвила голяма трапеза. Весела и щастлива отишла в избата. Опитала се да налее вино в бъклицата, но нямало и капка. Ядосала се, развилняла се Марта, а на земята загърмяло и затрещяло. След малко ѝ минало и си каза: „Е, голяма работа! Нали са ми братя, простено да им е!“. Усмехнала се тя, а цветята разцъфнали и всички дървета се раззеленили“. В края на срещата Баба Марта раздаде на всички деца мартенички, осигурени от Българския културно-просветен клуб в Прага, а много от малчуганите си направиха с нея снимки за спомен. Неуморно, с фотоапарат с ръка, документираше събитието и неговият организатор, г-жа Силвия Кръстева, както и всички майки и татковци.

След като всички се сбогуваха с гостенката, „Работилницата за мартенички“ продължи творческата си дейност, за да подсури достатъчно от бяло-червените символи на здраве и късмет. Със сигурност децата ще запомнят този уникален български празник и ще продължат да обогатяват познанията си, а за родителите ще остане убеждението, че точно подобни инициативи помагат на техните потомци да не забравят корените си. ◆



В образа на Баба Марта се превъплъти г-жа Тошева от Българското училище в Прага